

Biblioteca Centrală
Regională
Medoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**Cu trenul prieteniei
de 1 Mai la Moscova!**

**Un nou concurs
de jocuri distractive
al revistei noastre**

DOTAT CU

**100 DE CALĂTORII
TURISTICE**

Procurați-vă caietele cu jocuri de la
Consiliile Regionale A. R. L. U. S.
sau de la chioșcurile difuzării presei

Veac nou

ORGAN AL CONSILIULUI GENERAL A. R. L. U. S.

Scrutind tainele microcosmosului... (Cercetătorul Alexandr Haritonov de la Institutul electro-
tehnic „V. I. Ulianov” din Leníngrad).

Occidentul despre perspectivele septenalului

de M. Mihail

pag. 2-3

NOTE SCURTE DESPRE O CALATORIE LUNGA

de Nazim Hikmet

pag. 6

Acolo marea strălucea...

de Radu Boureanu

pag. 7

SPUTNICII LA BUCUREȘTI

de I. Cristea

pag. 10

5
(725)

Anul XV

6 februarie 1959

12 PAGINI

1 LEU

desfășurate a comunismului

creatoare marxist-leniniste

dintre forțele de producție în dezvoltare și relațiile de producție care rămân în urmă, de a perfecționare permanent relațiile de producție socialiste, de a le ridica la nivelul forțelor de producție în permanentă dezvoltare.

Una dintre problemele cele mai importante ale construcției comuniste, atât din punct de vedere teoretic cât și practic, este problema căilor de dezvoltare și a apropierii celor două forme ale proprietății socialiste — de stat și cooperatist-colhoznică. În cadrul Raportului prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov această problemă este rezolvată în mod strălucit.

Legat de această problemă, tovarășul N. S. Hrușciov precizează: „Contopirea, istoricește inevitabilă, a formelor de proprietate cooperatist-colhoznică și a întregului popor se va produce în viitor nu ca urmare a restrîngerii proprietății cooperatist-colhoznică, ci prin ridicarea nivelului ei de socializare cu ajutorul și cu sprijinul statului socialist”.

O altă problemă de cea mai mare importanță teoretică și practică în perioada construirii comunismului o constituie repartitia între membrii societății a bunurilor materiale și spirituale produse de societate.

Invățătura marxist-leninistă ne învață, iar practica construirii socialismului a confirmat, că principiul socialist al repartitiei după muncă constituie expresia unei legi economice, izvorită din condiții obiective.

În cadrul lucrărilor Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. s-a subliniat importanța deosebită pe care o are și în perioada construirii comunismului perfecționarea, găsirea celor mai bune forme de retribuție a muncii și îmbinarea stimulentei materiale și morale. Astfel, de exemplu, legat de transformările care au avut loc și au loc în

producția colhoznică, o mare însemnătate revine studierii trecerii în colhozuri la retribuția în bani a muncii colhoznicilor.

„Necesitatea reglementării repartitiei produselor între membrii societății — arată N. S. Hrușciov — va dispărea numai în comunism, cînd forțele de producție se vor dezvolta în asemenea măsură încît vor exista din belșug toate bunurile de consum necesare și cînd toți oamenii vor munci cu toată capacitatea lor de bună-voie și independent de cantitatea de bunuri materiale primite, conștienți că acest lucru este necesar societății”.

În perioada trecerii de la socialism la comunism, o importanță mare capătă problemele organizării și conducerii de stat. Această problemă a fost amplu și multilateral dezvoltată de la tribuna înaltă a Congresului.

În raportul său, N. S. Hrușciov dă o rezolvare științifică și unei alte importante probleme teoretice — problema posibilității construirii socialismului într-o singură țară, a victoriei sale depline și definitive. Analizînd situația actuală, creată în lume — N. S. Hrușciov trage concluzia că raportul real de forțe în lume în momentul actual este de așa natură, încît primejdia instaurării capitalismului în Uniunea Sovietică este exclusă. Acest fapt înseamnă că „socialismul a învins nu numai pe deplin, ci și definitiv”.

Analizînd raportul de forțe pe plan mondial dintre cele două sisteme mondiale prin prisma realizărilor obținute pînă în prezent și a prevederilor planului septenal al U.R.S.S. și ale planurilor de perspectivă ale celorlalte țări socialiste, N. S. Hrușciov formulează concluzia politică și teoretică de o importanță excepțională pentru soarta omenirii. „Bazîndu-se pe forța lagărului socialismului,

popoarele iubitoare de pace vor putea atunci să oblige cercurile războinice ale imperialismului să renunțe la planurile unui nou război mondial. Astfel, încă înainte de victoria deplină a socialismului în lume, în condițiile menținerii capitalismului într-o parte a lumii, va apare posibilitatea reală de a exclude războiul mondial din viața societății”.

O altă concluzie teoretică de o enormă importanță pentru mișcarea muncitorească internațională formulată în raportul lui N. S. Hrușciov se referă la perspectivele pe care le deschide țărilor socialiste adîncirea și folosirea din plin a colaborării economice și a ajutorului frățesc reciproc ce creează posibilitatea ca țărilor socialiste să treacă aproximativ în aceeași perioadă la forma superioară a comunismului. Acest lucru este posibil deoarece în sistemul mondial socialist, acționează alte legi de dezvoltare decît în sistemul mondial capitalist. Astfel, de exemplu, țările slab dezvoltate din punct de vedere economic în trecut, sprijinindu-se pe experiența altor state socialiste, pe colaborarea economică și ajutorul reciproc, pe superioritatea economiei socialiste planificate, au posibilitatea de a dezvolta în mod rapid economia și cultura țării lor.

Lucrările Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. sînt pătrunse de spirit creator, se caracterizează prin generalizarea teoretică a uriașei experiențe practice desfășurate de mișcarea muncitorească internațională. Prin concluziile sale, Congresul a adus un aport considerabil la dezvoltarea științei marxist-leniniste, dînd o puternică lovitură teoriilor apologetelor capitalismului, reformiștilor și revizionistilor.

Bogăția de probleme ideologice și teoretice expuse în cadrul lucrărilor Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. — dintre care în prezentul articol au putut fi menționate doar cîteva — demonstrează însemnătatea deosebită pe care problemele muncii ideologice le capătă în condițiile construirii desfășurate a comunismului în U.R.S.S.

prof. Ervin Hutira

IN ZILELE CONGRESULUI

Prezidiul Congresului. În prim plan N. S. Hrușciov și E. I. Andreeva, președinta colhozului „Komintern” din raionul Mi-ciurinsk

În Palatul Kremlinului, în pauza dintre ședințe, Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica discută cu delegații la Congres Mihail Șinița și Eughenia Dolintuk

N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian și A. I. Kiricenکو discută cu delegații la Congres

În sala de ședință

perspectivele septenalului

din lume, a fost împinsă pe planul al doilea de către Statele Unite, care mai dețin și astăzi rolul de principală putere industrială. De atunci nu s-a mai ivit nici un alt rival capitalist care să-și propună lichidarea acestei supremații americane. Această cutezanță și-a luat-o asupra-și marele stat socialist sovietic, care acum patru decenii era de zece de ori mai înzestrat economic în comparație cu marele stat nord-american.

Situația este astăzi complet inversată. În timp ce Uniunea Sovietică își sporește necontenit potențialul său economic, micșorînd într-un ritm accelerat distanța care o mai separă de nivelul S.U.A. și își mărește totodată participarea sa la producția mondială, în S.U.A. o producție încetinită de declinul cronic, de stagnări și crize reduce tot mai mult greutatea lor specifică în ansamblul producției mondiale. În anul 1958, partea S.U.A. în producția industrială mondială a ajuns la un nivel mai scăzut decît cel al anului 1913. Semnind prefața la o carte apărută la New York în 1956 sub titlul „Rusia și America”, cunoscutul om politic Mc Clay (fostul înalt comisar american în Germania, în primii ani de ocupație, după război), a fost nevoit să tragă concluzia că într-un viitor nu prea îndepărtat „Rusia va pune sub semnul întrebării superioritatea industrială mondială a S.U.A.”

În ultimele zile, cînd presa îi revenea rolul să se pronunțe asupra perspectivei întrecerii începute de Uniunea Sovietică, zărele americane, aproape fără excepție, au ajuns la concluzii asemănătoare, lată ce scrie, de pildă, Dale, corespondentul din Washington al ziarului „New York Times”: „Cadența acută a creșterii economice a S.U.A. ne îndreptățește să presupunem că sovieticii vor putea câștiga întrecerea”. Comparînd ritmul dezvoltării economice a S.U.A. cu cel al Uniunii Sovietice, corespondentul își permite să remarce, cu mult umor, că întrecerea dintre cele două țări poate fi asemănată foarte bine cu o cursă de viteză între o broască testoasă și un iepure. Dale scrie că politicienii și economiștii americani își storc de multă vreme creierii în întrebarea: de ce oare în S.U.A. dezvoltarea economică a rămas pe loc? Pentru ca tot el să răspundă în

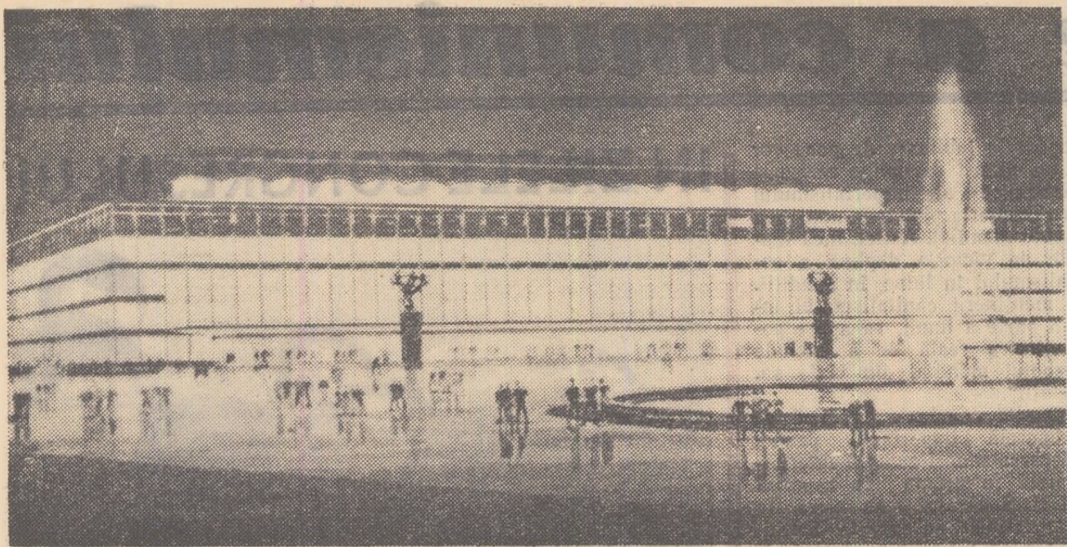
încheiere: „Pînă cînd experții — ca să nu mai vorbesc de politicieni — vor ajunge să formuleze un răspuns, Nikita Hrușciov își va putea îndeplini făgăduiala de a ajunge din urmă Statele Unite”.

O comentatoare destul de cunoscută cum este Margaret Higgins se arată mai alarmată de aceste perspective nefavorabile pentru S.U.A. și cere, în „New York Herald Tribune”, „să se găsească niscalva mijloace sau căi pentru a se răspunde la „provocarea rusească”. Dar tot ea își mărturisește repede dezolarea, observînd „cu cîtă energie și perseverență se ridică rușii în avanscenă ca prima putere mondială” și cum „raportul de forțe pe plan mondial se înclină tot mai mult în favoarea Răsăritului”.

Au fost, desigur, și comentatori care au căutat să răstălmăcească și de data aceasta grandioasele țeluri de construcție pașnică din Uniunea Sovietică pentru a aduce apă la moara partizanilor „războiului rece” și al hazardatei echilibristice „în pragul războiului”. Ei au repetat cu încăpăținare teza răsunată a „provocării” și „războiului economic” — cum denumesc acești condeiieri întrecerea pașnică propusă de Uniunea Sovietică. Credincioși vederilor lor deformatate, asemenea comentatori (o exemplificare se poate afla în revista „Newsweek”) au refuzat să admită ceea ce este evident pentru orice om de bună credință: că planul septenal este cea mai elocventă intruchipare a politicii de pace a Uniunii Sovietice și că pentru a-l aduce la îndeplinire Uniunea Sovietică nu are nevoie decît de un singur lucru — de pace.

Acesor tulburători de ape le răspunde parcă articolul apărut în ziarul londonez „Evening Standard”, care subliniază strînsă interdependența între țelurile dezvoltării economice a Uniunii Sovietice și chemările din raportul lui N. S. Hrușciov pentru traducerea în viață a principiilor coexistenței pașnice. „Accentul pus pe întrecerea pașnică în cuvîntarea lui Hrușciov — încheia ziarul englez — trebuie salutat. El deschide perspectivele unei întreceri care poate fi de folos tuturor participanților la această întrecere”.

M. Mihail

Macheta Palatului sporturilor — construcție monumentală din Kiev

Legăturile economice dintre republicile unionale

În răstimpul care s-a scurs de la Congresul al XX-lea, în viața republicilor sovietice s-au petrecut nenumărate schimbări îmbucurătoare. Plecând de la principiile nestrămutate ale politicii naționale leniniste, Comitetul Central al P.C.U.S. a luat o serie de măsuri importante în direcția extinderii drepturilor și a ridicării rolului republicilor unionale în construcția economică și culturală. Centrul de greutate al conducerii imensei gospodării a țării a fost mutat de la centru spre organele locale. Astăzi, 94 la sută din întreaga producție industrială a țării este realizată de întreprinderi subordonate Consiliilor de Miniștri ale republicilor unionale. În septenalul care a început, fiecare republică unională și fiecare regiune economică vor face un uriaș pas înainte în direcția dezvoltării economiei și culturii lor.

Încă de pe acum, toate republicile unionale dispun de o industrie multilateral dezvoltată, de o agricultură puternică și de o cultură înaintată. Toate acestea constituie rezultatul înfăptuirii consecvente de către Partidul Comunist a politicii naționale leniniste. În ce privește nivelul dezvoltării lor economice, multe dintre republicile unionale pot rivaliza astăzi cu cele mai mari state capitaliste din Europa și Asia. În R.S.S. Belorusă, de pildă, încă de pe acum se produc tot atâtea mașini-unelte pentru așchiat metale pe cap de locuitor, câte se fabrică în S.U.A. În ce privește producția de oțel pe cap de locuitor, Azerbaidjanul a întrecut nu numai toate statele asiatice vecine, ci și țări capitaliste dezvoltate ca Italia sau Japonia.

Planul septenal prevede o dezvoltare complexă a economiei tuturor republicilor unionale. Aceasta nu înseamnă cătuși de puțin că fiecare republică va trebui să aibă o bază metalurgică și o industrie extractivă proprie sau să-și producă singură toate tipurile de mașini de care are nevoie. Dezvoltarea complexă a economiei unei republici înseamnă introducerea în ciclul de producție a resurselor naturale cele mai bogate și cel mai convenabile din punctul de vedere al condițiilor de exploatare, utilizarea cât mai completă a rezervelor de muncă fiindu-se seama de experiența acumulată și de fondurile de producție existente, apropierea industriei de resursele de materie primă și combustibil, de regiunile de consum. Dezvoltarea complexă prevede specializarea chibzuită a economiei fiecărei republici, diviziunea rațio-

nală a muncii la proporțiile întregii țări, lărgirea legăturilor economice dintre republicile unionale și regiunile economice.

Caracteristic este faptul că, în majoritatea cazurilor, aceste legături vor deveni tot mai complexe. Dacă până foarte de curând o serie de republici — cum ar fi, de pildă, cele din Asia Centrală — exportau în Federația Rusă mai ales materii prime primind în schimb mașini și produse finite, astăzi nivelul producției lor industriale le permite să-și extindă considerabil nomenclatura livrărilor reciproce de produse finite.

Căile de extindere a relațiilor economice pot fi urmărite din următoarele câteva exemple. În R.S.S. Ucraineană s-a prevăzut dezvoltarea în ritmuri accelerate a extracției de fier și de minereu de mangan. La Krivoi-Rog, veche regiune bogată în minereu de fier, se vor înălța cinci combinate mari de înobilare a minereului. Un nou combinat de îmbogățire va fi construit în regiunea Poltava, în regiunea zăcămintelor de la Kremenciug. În același timp se extinde combinatul Kamîs-Burunski din Kerçi. Aceasta va permite sporirea extracției de minereu de fier a republicii care către sfârșitul septenalului va atinge 79,5 milioane de tone. În felul acesta, vor fi acoperite în întregime nevoile siderurgiei Ucrainei și în plus vor crește și posibilitățile de export ale republicii. Construirea unei serii de mari termocentrale electrice și a hidrocentralei de la Kremenciug va satisface nevoile de energie electrică ale republicii și va permite să se trimită o parte a energiei electrice în R.S.S. Moldovenească și în unele regiuni din R.S.F.S.R. Gazul din Ucraina va fi transportat prin conducte magistrale în Belorusia, Letonia, Lituania și Leningrad. Ucraina va furniza altor republici automobile de mic litraj, mașini de diferite tipuri, motoare, cărbune, îngrășăminte minerale, zahăr, cereale, carne. În schimb ea va importa țitei, lemn, bumbac, țesături, anumite utilaje etc.

La rândul ei, R.S.S. Gruzină va furniza altor regiuni ale țării tot mai multe autocamioane, mașini-unelte pentru așchierarea metalelor, utilaje electrice, țevi de oțel, țesături, minereu de mangan, feroaliaje, ceai, conserve, tutun, fructe citrice, produse din uleiuri eterice vegetale. Din alte republici, Gruzia va primi minereu de fier, laminate, material lemnos, produse din cauciuc, cereale, zahăr, carne.

Pe viitor, Kazahstanul nu va mai importa metal și produse petrolifere și nu va mai aduce concentrat de apatită din peninsula Kola; în același timp va trimite în alte regiuni mai mult cărbune cocsificabil, minereu de fier, metale colorate

și diferite produse agricole. Republica va începe să exporte tablă de oțel, oxid de aluminiu și asbest.

Sporindu-și extracția de țitei, R.S.S. Azerbaidjan va aproviziona totodată cu gaze naturale republicile vecine, Gruzia și Armenia, iar pe această din urmă și cu energie electrică.

E semnificativ faptul că în cursul septenalului legăturile economice dintre republici vor fi asigurate nu numai prin transportul feroviar și pe apă ci și prin puternice linii de transport de curent, prin conducte magistrale de gaze și prin conducte petrolifere.

Multe sînt de făcut și în domeniul agriculturii. Principalii producători de cereale și furnizori de grîne rămîn în septenal Federația Rusă, Kazahstanul și Ucraina. Producția de cartofi va trebui să se dezvolte în R.S.F.S.R. — în primul rînd în regiunile centrale și nordice ale părții ei europene — precum și în regiunile nord-vestice ale Ucrainei, în Belorusia și în republicile baltice. În ce privește sfecla de zahăr, alături de vechile regiuni cultivate de sfeclă din R.S.F.S.R. și Ucraina, producția se va extinde în Kazahstan, în R.S.S. Moldovenească și în Caucazul de nord. Republicile din Asia centrală și Azerbaidjanul își extind considerabil producția de bumbac.

Fiecare republică și regiune economică din U.R.S.S. își va spori necontenit bogăția, în vederea înfăptuirii programului istoric adoptat de Congresul al XXI-lea, spre binele și prosperitatea mării Uniunii Sovietice.

O. Ivașcenko

președintele Comisiei economice a Sovietului Naționalităților de pe lângă Sovietul Suprem al U.R.S.S.

(Text prescurtat)

Antarctida e totuși continent

Ca urmare a sondajelor acustice, care au arătat că în multe locuri baza calotei de gheață de la Polul Sud este sub nivelul mării, în cercurile științifice mondiale începuse să se încetățenească părerea că, de fapt, Antarctica ar fi un arhipelag. Studiile cele mai recente, întreprinse de expedițiile sovietice aduc în interiorul continentului de gheață, arată însă că, totuși, Antarctica este un continent, împrejmuit de o puzderie de insule încrustate în ghețarul gigantic.

A 11-a aniversare a Tratatului romîno-sovietic

TELEGRAMĂ

CATRE

CONSILIUL GENERAL A.R.L.U.S.

BUCUREȘTI

Dragi tovarăși!

Permiteți-ne să vă adresăm D-vs. și în persoana D-vs. tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romîna un călduros salut cu prilejul celei de a 11-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între U.R.S.S. și Republica Populară Romîna. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între U.R.S.S. și Republica Populară Romîna este un jalon important în istoria multiseculară a relațiilor prietenești dintre țările noastre și a deschis o nouă pagină în istoria acestor relații. Să se întărească și să se dezvolte și de acum înainte prietenia frățească, de neclintit, dintre popoarele U.R.S.S. și Romîniei, pentru fericirea țărilor noastre, pentru fericirea întregului lagăr socialist, pentru cauza păcii și a securității popoarelor.

PREZIDIUL UNIunii ASOCIAȚIILOR SOVIETICE DE PRIETENIE ȘI LEGATURI CULTURALE CU ȚĂRILE STRĂINE.

CONDUCEREA ASOCIAȚIEI DE PRIETENIE SOVIETO-ROMÎNA

Consiliul General A.R.L.U.S. a mai primit o telegramă de felicitare de la reprezentanții opiniei publice a orașului Moscova, care au luat parte la seara prieteniei romîno-sovietice organizată cu prilejul celei de a 11-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între U.R.S.S. și Republica Populară Romîna.

FESTIVITATEA de la CASA PRIETENIEI

La Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S. din Capitală a avut loc în ziua de 4 februarie o festivitate consacrată celei de-a 11-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R.P. Romîna și Uniunea Sovietică.

La festivitate au luat parte numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii și intelectualiții din Capitală, membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., conducători ai organizațiilor obștești.

Au participat membri ai ambasadei Uniunii Sovietice la București.

În prezidiu au luat loc tovarășii acad. prof. Petre Constantin-Teodorescu-Iași, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, V. F. Nikolaev, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, acad. Ilie Murgulescu și O. Livezeanu, vicepreședinți ai A.R.L.U.S.-ului. Aurel Mălnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe și Constantin Tuzu, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării

Cu acest prilej au luat cuvîntul personalități de seamă ale vieții noastre publice: acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S. și Constantin Tuzu, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării.

În expunerile lor vorbitorii au subliniat importanța acestui document istoric în opera de construire a socialismului în patria noastră, făcînd totodată o amplă trecere în revistă a roadelor colaborării frățești cu Uniunea Sovietică.

„...Pentru prima oară, — a spus printre altele, în cuvîntul său, acad. PETRE CONSTANTINESCU-IAȘI — țara noastră a încheiat cu o mare putere un tratat în condiții de perfectă egalitate în drepturi, de strictă respectare a independenței și suveranității ei naționale.

Credincioasă spiritului acestui tratat, Uniunea Sovietică ne-a

acordat și ne acordă un ajutor neprețuit în rezolvarea cu succes a principalelor probleme ale construirii bazelor socialismului. Pentru fiecare dintre noi este astăzi evident faptul că nu există sferă de activitate umană în țara noastră în care roadele colaborării frățești cu Uniunea Sovietică să nu se fi vădit cu o deosebită pregnanță.

A luat apoi cuvîntul tov. CONSTANTIN TUZU, care a spus printre altele: livrarea de către U.R.S.S. a unor instalații pentru întreprinderi complete, a mașinilor și utilajelor pentru principalele obiective industriale ale țării, a materiilor prime pentru țînăra noastră industrie socialistă, prețioasa documentație tehnică privind diferite ramuri de producție pe care Uniunea Sovietică ne-a pus-o la dispoziție, sînt numai câteva din aspectele cele mai semnificative ale sprijinului acordat nouă de popoarele sovietice, sînt o confirmare grăitoare a spiritului de colaborare și ajutor reciproc care caracterizează relațiile dintre țările socialiste.

La rîndul ei, Republica Populară Romîna exportă în U.R.S.S. diferite utilaje, produse ale industriei chimice și petrolifere, mobilă etc.

A vorbit apoi tovarășul OCTAV LIVEZEANU. Deosebit de rodnic, a spus vorbitorul, s-au arătat a fi și relațiile culturale ale căror baze au fost de asemenea statornicite prin tratatul a cărui aniversare o sărbătorim azi. An de an această colaborare culturală a luat o tot mai mare dezvoltare îmbrăcînd forme din cele mai diferite, contribuind la întărirea prieteniei romîno-sovietice.

Luînd cuvîntul, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, V. F. NIKOLAEV, a spus că poporul sovietic prețuiește neapuse de mult prietenia cu poporul român frate și este ferm hotărît să întărească neîncetat colaborarea multilaterală dintre țările noastre, spre binele comun al popoarelor noastre și al popoarelor tuturor țărilor socialiste.

Ciocor-Minur din Buhara — un monument al străvechii arhitecturii uzbece.

NOTE SCURTE DESPRE O CĂLĂTORIE LUNGĂ

de NAZİM HIKMET

Cine n-a văzut Baku dinspre mare, într-o noapte senină și caldă, a pierdut unul din cele mai ferme-

cătoare peisaje ale Caspiceii.

Motona „Turkmenistan” se depărta încet de țărm; de pe puntea superioară priveam orașul strălucind în noapte. Nu-i ușor lucru să ghicești unde se termină stelele și unde încep luminile Baku-lui; un briu strălucitor de lumini înconjură ca o centură de aur tot țărmul mării...

Cu două zile înaintea plecării, prietenii din Baku m-au prevenit asupra vicleniei Caspiceii. De multă vreme îmi închipuiam Caspică furtunoasă. Chiar și atunci când am zărit-o liniștită, între țărmuri, o bănuiau că totuși undeva departe, dincolo de orizont, continuă să freacă, să se zbuciume. Dar ca fost marinar îndrăgesc furtuna, așa încât grijile prietenilor nu m-au impresionat. În noaptea aceea, însă, Caspică a rătată netedă ca o oglindă întunecată. Dimineața, în larg, a continuat să-și păstreze luciul de oglindă, de data asta oglindă orbitoare reflectând mătasea albastră a cerului. Păcat!

Pînă la Krasnovodsk nu s-a iscat nici o furlună...

Krasnovodskul are străzi largi, drepte și, în ciuda prafului ca se involbură dinspre munți, curate. Mi-am oprit lung privirile asupra noilor locuințe, cu două etaje, cu verande spațioase și ferestre mari, luminoase. Zidurile caselor sînt albe ca zăpada, verandele albastrii, acoperișurile aproape plate. Localnicii le mășteresc din lut, piatră și lemn, după nevoile climatului: mult soare, multă umbră. Arhitectura? Arhitectura Asiei Mijlocii...

În seara aceleiași zile m-am urcat în trenul de Tașkent. Am călătorit mult de-a lungul Caspiceii. Pămînt aspru, așa de aspru, încît nici nu-ți vine a crede că linia urmează litoralul. Apoi au apărut cămilele, cele dinții cămile, de care nu m-am despărțit apoi o lună întreagă.

Intr-un tirziu Caspică a dispărut. Continuam să înaintăm, de astădată în inima Asiei Mijlocii. M-a cuprins o emoție ciudată... Asia Mijlocie!... Străbunii mei din Anatolia au trăit pe aceste pămînturi. Cîta asemănare între melodiile turkmenilor pe care le transmit d'fuzoarele din tren și cîntecele țăranilor turci! Dar cîntecele turkmenilor pe care le ascult am alte cuvinte, noi, care vorbesc despre bucuria de a trăi, despre viitorul luminos, despre dragostea unui tractorist pentru o

colhoznică, în timp ce cîntecele țăranilor turci vorbesc numai despre despărțire, despre desnădejde, despre djighiti care au pierit în războaie fără sfîrșit. Pămîntul neted, năed și nisipos, aduce a fund de mare, cu deosebire ca aici lipsesc pestii, algele. În general, întreaga Asia Mijlocie, pustiul acesta uriaș, îți face impresia unei mări nesfîrșite care și-a unduit marginile pe aici talazurile, acum secate. Impresia mi-a fost întărită cînd am asistat la străduința orașului, omului sovietic, de a răzbi în străfundul solului la apa atît de trebuincioasă irigației țăcutelor și înscatelor pustiiuri.

În compartiment, alături de mine, mai călătoresc doi președinți de colhoz, turkmeni, amindoi foarte înalți și investimîtați în tunici albe de șantung. Se întorceau de la Soci, unde-și petrecuseră concediul. Am făcut cunoștință, și am aflat că, anul trecut, unul din colhozuri a plătit colhoznicilor numai în bani cîte 28 de ruble pentru ziua-muncă, iar celălalt cîte 25 ruble, că anul acesta or să plătească și mai mult, cîte trezeci de ruble. La rîndu-le m-au năpădit cu întrebări despre conferința scriitorilor din țările Asiei și Africeii.

Cu fiecare ceas pătrundeam tot mai adînc în tinuturi bogate în bumbac, viață de vie și pepeni, în țara tiubiteicilor. De o parte și de alta a drumului pășteau turme de oi.

Nedumerit, am întrebat cu ce se hrănesc și mi s-a răspuns că pămîntul acestă aspru crește totuși unele rădăcini pe care animalele le scurmă cu copitele.

Omul folosește aci asinul, calul, cămila, trenul sau avionul, dar cu oricare dintre aceste mijloace ar călători, se simte la fel de bine. Bineînțeles, unele din aceste mijloace de locomotivă, cum e de pildă asinul, cu ochii lui negri și triști, sînt pe cale de dispariție.

Regret că nu m-am putut opri la Buhara, la Samarkand; literatura clasică orientală nu-și precupește laudele la adresa acestor două orașe.

Apoi gările au devenit din ce în ce mai dese, a început să se năripe verdeața, s-au ivit primele construcții industriale. Ne apropiem de Tașkent...

Taşkentul seamănă cu Parisul. Prin ce? Prin străzile largi, pline de verdeață, prin splendidă perspectivă a bulevardelor. Se înțelege, iluminăția și circulația, monumentele istorice și vitrinele par mai strălucitoare, mai bogate la Paris de-

cît la Tașkent. Dar Tașkentul are ceva care nu poate fi aflat nici la Paris, nici la Londra, mi refer la pața vechiului oraș. Aici abundă fructele dulci, care cresc numai sub soarele fierbinte, generos al Asiei Mijlocii; se vind covoare măiestrite țesute în casă din pînă de cămilă sau mătase; strălucește cea mai splendidă ceramică, minunate cutii cu arabescuri strălucitoare. Toate zac în devălmășie. Dar ce-o fi strălucind acolo așa de roșu: un pepene tăiat sau infloriturile de pe-un covor din pînă de cămilă? Pretutindeni furnicar de lume investimîtată în stra e europene sau indigene. În atmosfera săgetată de sulite toride ale soarelui se încrucișează numărărate grăburi: uzbek, rus, tadjik, turkmen, kazah, uigur...

În ultimul timp, în Uniunea Sovietică se acordă o deosebită atenție artizanatului. Imi plac nespuse de mult broderiile rusești, ucrainene, beloruse, sculpturile în lemn letone, estone, lituaniene sau huțule, păpușile de Viatka... N-am să explicit acum de ce îmi plac așa de mult. Vreau numai să spun că obiectele de artă populară din Asia Mijlocie mi-au oferit o neasemuită satisfacție. Ceramica, pumnalele, măsurile ca și tiubiteicile tadjice sînt adevărate opere de artă. Intors din călătorie, am trimis în dar, la Paris, unui cunoscut artist plastic, o tiubiteică și o vază de Samarkand. Nu de mult am primit o scrisoare, în care, mulțumindu-mi pentru dar, prietenul îmi scrie că tiubiteica este cea mai uimitoare îmbinare de culori și desene și că vaza îl incită la fel de mult. Atunci cînd e cuprins de tristețe, e deajuns să le privească și deîndată pacea și bucuria i se pogară în suflet.

La Tașkent, ca de altfel în toate republicile Asiei Mijlocii pe care le-am vizitat, m-a impresionat avîntul tineresc, energia oamenilor. Am vizitat, între altele, Editura de stat pentru literatură din R.S.S. Uzbekă, o instituție încă foarte tinără. Directorul, ca și cei mai mulți dintre redactori sînt oameni tineri sau, cel mult, de vîrstă mijlocie. Tipăresc multe cărți. Dar mai cu seamă m-a bucurat faptul că Editura acordă o deosebită atenție muzicii populare și clasice. Și gîndul m-a purtat departe, în patrie. Așa mi se întimplă mai todeauna: cînd văd ceva frumos, mă gîndesc deîndată că lucrul acela nu există la noi, dar că ar putea exista. Și în Turcia se culeg

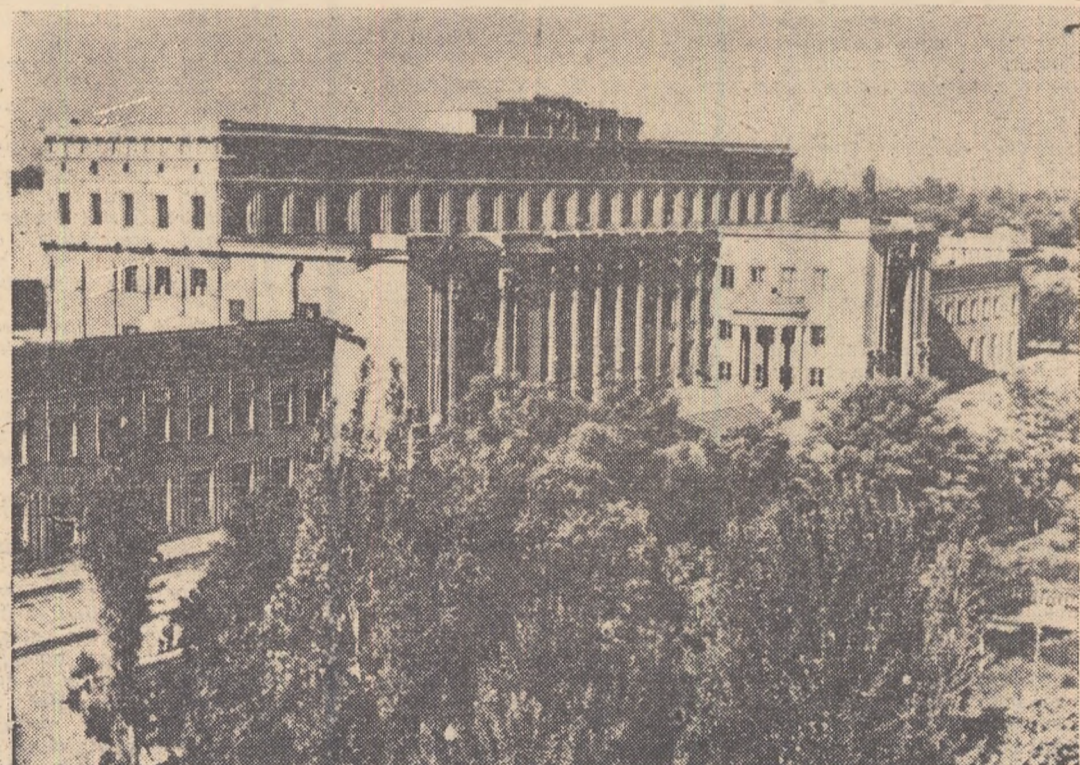
cîntecă populare, dar ele nu vor putea fi tipărite decît după ce poporul va deveni stăpîn pe cuvîntul scris.

La Tașkent am fost invitați de pionieri. Un bătrîn scriitor indian, cu barba frumoasă, albă ca de nea, a spus copiilor: „La noi, în India, există credința că după moarte oamenii se nasc din nou, întruchipîndu-se într-un alt om sau animal. Dacă într-adevăr ar fi așa, aș vrea ca după moarte să renasc în trupul unui pionier din orașul Tașkent!”

După term narea conferinței am pornit spre Stalinabad să-l cinstim pe marele Rudaki, al cărui jubileu urma să se sărbătorească. Din nou străzi largi, debordînd de verdeață. Mi s-a povestit că, cu treizeci de ani în urmă, pe pămînturile acelea nu erau decît trei sau patru cocioabe, jumătate de lemn, jumătate din lut. Apoi s-a construit un aeroport. Oamenii stăteau pe pămînt în fața cocioabelor, sorbeau ceai, dormeau, se trezeau în zgometul motoarelor, apoi sorbeau din nou din ceai și iar se culcau. Am văzut fotografiile cocioabelor la muzeu. Alături de ele nenumărate mărturii, demonstrînd impetuoasa creștere a minunatului oraș, povestind despre crearea Republicii Tadjice...

Am vizitat și un colhoz, am fost poștit în locuința unui colhoznic. În casă — trei camere, — lumină electrică, aparat de radio, covoare. Gazda cocea lipii aidoma turcoaicelor... Am revăzut-o mai apoi într-o tabără de cîmp. Se odihnea cu tovarășele de muncă sub un șopron umbros. În timp ce radiatorul cîntă, la umbra unui copac bărbații sorbeau cu vădită plăcere ceaiul verde. Președintele ne-a invitat să vizităm parcela unde se cultivă lămii — mindria colhozului. Colhoznicii erau foarte mindri de tractoarele, camioanele și celelalte mașini cu care lucrau. Împreună cu ei munceau tineri și tinere din toate republicile unionale. Prietenia care se închegase între oamenii aștia, adevărată prietenie, nu putea lua naștere decît într-o țară socialistă...

De la Stalinabad la Moscova e cale de cinci zile cu trenul. Iată-mă întors din nou în bătrîna capitală. Dar simt că în curînd voi porni din nou spre Asia, spre Asia Mijlocie. Căci e deajuns s-o vezi o dată ca să te simți atras de dînsa pînă la sfîrșitul vieții.

Teatrul de stat uzbec de muzică și dramă „Mukimi” din Tașkent

Ella Lejdei în noul film „Vintul”

In ce filme îi vom revedea

● Valentin Zubkov, interpretul lui Serioja din filmul „Cei trei din pădure” și al altui Serioja din „Zboară cocorii” (os-țasuș care aduce Veronikăi vestea morții lui Boris), turnează în filmul „Casa părintească”, în regia lui Kulidjanov. Eroul filmului e un inginer din Lenin-grad care pleacă să lucreze ca președinte de colhoz în ținutul în care a luptat în anii războiului și unde au pierit doi dintre tovarășii săi de arme.

● Roza Makagonova, pe care spectatorii au întâlnit-o în filmele „Un om obișnuit”, „Școala curajului”, „O vară neobișnuită”, pregătește acum pentru „Mosnaucifilm” (Studioul de filme științifice din Moscova) rolul unei eleve din clasa a X-a, care activează într-un cerc al tinerilor naturaliști. Filmul numește „Inimi credincioase” și este consacrat crescătorilor de porumbei.

● Pe Vladimir Ivanov, neuitatul Oleg Koșevoi din filmul „Tinăra gardă”, îl vom revedea în curând în rolul comisarului din „Soarta unui om”, ecranizare după povestirea lui Mihail Șolohov. V. I. Ivanov interpretează de asemenea pe matrozul-erou Tverdohlebov, în filmul „Setea”, turnat de studiourile din Odesa, precum și personajul Ptișin, un dușman al puterii sovietice, în noua producție a studioului din Stalinabad: „Omul își schimbă pielea”.

● Alături de Vladimir Ivanov, în filmul „Setea” turnează și Boris Bitiukov interpretul lui Kostea din „Neamul Jurbinilor” și al căpitanului Mazurin din „Dosarul 306”. Boris Bitiukov deține în noul film rolul comandantului unei grupe de infanteriști care primește misiunea să aprovizioneze cu apă un oraș asediat.

Reflector

In ultima vreme posturile italiene de radio și televiziune au transmis numeroase piese de teatru și dramatizări ale operelor clasicelelor ruși. Printre acestea se află „Boris Godunov” de Pușkin, „Suflute moarte” și „Jucătorii de cărți” de Gogol, „Prea multă minte strică” de Griboedov, „Umiliți și obidiți” de Dostoievski, precum și unele din operele lui Cehov și Lev Tolstoi.

Filmul „S-a întâmplat la Penkov” a avut un viu ecou în rindul tinerilor spectatori. La redacția revistei „Sovetski ecran” sosesc nenumărate scrisori în care spectatorii își împărtășesc impresiile despre acțiunea și personajele filmului. Multe din aceste scrisori adresează creatorilor filmului propuneri de a înfățișa într-un nou film evoluția ulterioară a eroilor. Ultimul număr al revistei, publică scrisoarea unor tineri din R.S.S.A. Udmurtă și răspunsurile actorilor Maia Menglet, Zvetlana Drujinina, Viaceslav Tihonov și regizorului S. Rostoțki. Referindu-se la eventualitatea realizării unei a doua serii a filmului, S.

Rostoțki subliniază că acest lucru este posibil numai dacă scenaristul Serghei Antonov va găsi în viața ulterioară a eroilor fapte semnificative, care să intereseze spectatorii.

Ultimul număr al revistei „Teatr” consacră un spațiu larg recentului turneu în U.R.S.S. al Teatrului Național din București. Sint publicate articolele „Teatrul prietenilor”, semnat de artista poporului S. Ghiașintova, „Steaua pămînteană și cea de pe cer” — consacrat spectacolului cu piesa lui Mihail Sebastian „Steaua fără nume” și foto-reportajul „O sută de minute de artă”, care relevă interpretarea plină de veră și originalitate a „Bădăranilor” lui Carlo Goldoni.

În cursul acestui an se va introduce la Moscova, la început cu titlu experimental, televiziunea în culori. În următorii șapte ani va fi stabilită legătura posturilor sovietice de televiziune cu centrele de televiziune din Praga, Berlin, Varșovia, Sofia, București și Budapesta, prin stații de retranslație și linii de radioreleu.

rampa și ecranul

ACTUALITATEA PE SCENA

Principală trăsătură a repertoriului teatrelor sovietice o constituie în momentul de față reflectarea bogatei vieți contemporane, a preocupărilor și năzuințelor oamenilor sovietici. Dintre piesele pe teme actuale care se reprezintă în această stațiune pe scenele sovietice fac parte „Frații Erșov”, după romanul lui V. Kočetov, „Bătălie în marș”, după romanul Galinei Nikolaeva, „Legea nescrisă” de Pisto-lenko, „Comuniștii” de M. Șatrov, „Făclia” de S. Aleșin etc. Aceste piese aduc în fața spectatorilor oameni ai zilelor noastre — muncitori, cercetători și savanți, tineri de pe pământurile desțelenite, oameni înălțărați de mărețele idealuri ale comunismului.

În mai multe orașe sovietice au avut loc în ultimul timp consfătuiri ale colectivelor teatrale cu spectatorii. Obiectivul acestor consfătuiri l-a format tocmai repertoriul contemporan al teatrelor, urmărindu-se impresiile publicului asupra problematicii pieselor, a înțelegerii mesajului lor artistic, precum și a impresiilor asupra jocului actorilor.

Misterul din insula depărtată

Petea și micul negru Dum sînt eroii noului film sovietic de desene animate „Misterul din insulă”.

Împreună cu bunicul lui, membru al unei expediții științifice sovietice din cadrul Anului Geofizic Internațional, Petea trebuie să plece într-o lungă călătorie cu vaporul prin Pacific. Curajul, hotărîrea, seriozitatea băiatului îi atrag simpatia și admirația colegilor, și în special, a fetițelor care văd în Petea un adevărat erou. Faima lui se datorește nu atât faptului că e cel mai priceput botanist al școlii, nici vastelor sale cunoștințe de spaniolă, ei, mai ales, hotărîrii sale cu adevărat eroice, de a nu se lăsa înghețată pînă nu va reuși să posede un bogat bagaj de cuvinte străine, necesare călătoriei.

Dum este și el un erou. Micul negru a plecat cu o barcă minuscule în căutarea unei comori aparținînd tribului său, pe care o furaseră de mai multă vreme niște tîlhari. Cei doi băieți se întîlnesc în „insula depărtată”, leagă o strînsă prietenie, înfruntă împreună nenumărate peripeții, dar reușesc pînă la urmă să descopere comoara pe care Dum o predă triumfător tribului său.

La ce lucrează N. Cerkasov?

Dorind să prezinte spectatorilor cele mai de seamă momente din cariera de trei decenii a lui Nikolai Cerkasov, studiourile sovietice de televiziune au propus popularului actor să turneze un film despre activitatea lui teatrală și cinematografică, la realizarea cărora să participe nu numai ca erou, dar și ca regizor și scenarist.

N. Cerkasov a și început să lucreze la noul film, în colaborare cu I. Volfson de la studioul din Leningrad. Filmul va înmănușia sulta valoroaselor creații ale actorului. Îl vom vedea debutînd pe scena Teatrului academic de operă din Leningrad, într-un grup de figuranți, apărînd ca mim în câteva suite coregrafice și dublîndu-l pe Șaliapin în baletul „Don Quijote”. Îl vom urmări apoi, după absolvirea Institutului de arte scenice din Leningrad, în câteva din celebrele lui creații comice, care i-au adus o asemenea faimă încît numai cu foarte mare greutate și-a putut înfăptui visul de a interpreta mai tîrziu un rol de compoziție, într-o dramă. La împlinirea acestei dorințe au contribuit regizorii I. Heifit și A. Zarki de la studioul „Lenfilm”, care, la insistențele actorului, au hotărît să-i încredințeze rolul profesorului Polejaev, eroul filmului „Deputatul de Baltica”, făcînd abstracție de marea diferență de vîrstă dintre actor și personajul pe care urma să-l întruchipeze, și, mai ales, de renumele de comic al lui Cerkasov. Fragmente din filmele „Petru I”, „Copiii căpitanului Grant”, „Ivan Pavlov”, „Alexandr Nevski”, „Mussorgski”, „Don Quijote” și din cele două serii ale lui „Ivan cel Groaznic”, vor evoca spectatorilor magistralele creații ulterioare ale marelui actor, drumul strălucit străbătut de el, drum care prilejuiește deopotrivă o incursiune în istoria cinematografiei sovietice, cu care Cerkasov s-a identificat.

Cunoscutul actor sovietic este și un foarte talentat publicist. În editura „Sovetski Pisatel” a apărut nu de mult noua lui carte „Cel de al patrulea Don Quijote”. În clipa de față, N. Cerkasov scrie un studiu consacrat metodei de creație a marelui cineast Serghei Eisenstein, cu care a lucrat multă vreme, ca principal interpret al filmelor sale „Alexandr Nevski” și „Ivan cel Groaznic”.

M. C.

Sputnicii la București

Expoziția care se deschide sub egida A.R.L.U.S.-ului în sala Dalles, poartă titlul „U.R.S.S. în plin avânt al construirii comunismului”.

Într-adevăr, tot materialul cuprins în cele două săli, stă sub semnul mărcii prefacerii care au și vor avea loc în Uniunea Sovietică și a căror trecere în revistă a fost făcută de la tribuna înaltă a Congresului al XXI-lea al P.C.U.S.

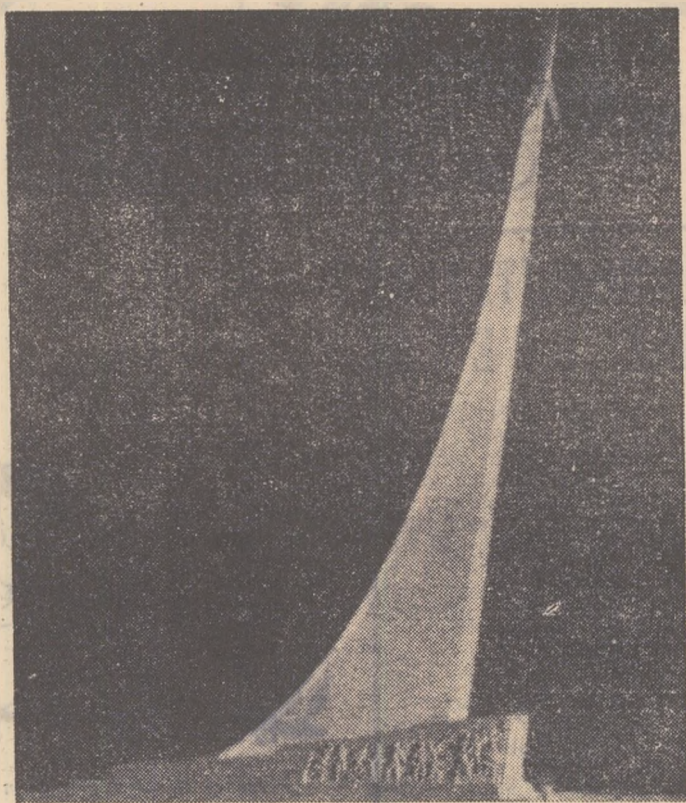
...Să intrăm împreună, vizitatorul, și dacă îmi îngădui, am să-ți fiu pentru câteva minute ghid. Fiindcă am văzut expoziția și în stadiu de pregătire, și am asistat la momentele cind din haosul de schele și gramezi de materiale se conturează treptat și precis imaginea finală.

Dar mai întâi să ne oprim puțin în fața emblemei expoziției, obeliscul care se avîntă suplu și cutezător spre înălțimi, purlind în virf racheta trimisă de om în marș triumfal spre rezolvarea secretelor Universului. Obeliscul acesta, ce a obținut premiul I la concursul unional inițiat în U.R.S.S., se va înălța în fața Universității „Lomonosov” din Moscova, pecetluind în piatră, pentru veacurile ce va să vină, primul pas făcut de om în cucerirea spațiului cosmic: lansarea celui dintîi satelit artificial al pămîntului. Un amănunt de ordin tehnic: săgeata aceasta sui generis, care pătrunde ca o rază de lumină în taina milenară a lumii siderale, are o înălțime de 40 de metri.

Și acum să intrăm în prima sală. Privește puțin în sus.

Il vezi? Este primul sputnik, în mărime naturală. Săptămîni de zile ai urmărit pasionat zările, radioul, te-ai interesat avid de tot ce se referă la epocalul succes al științei sovietice — explorarea spațiului cosmic. Și iată-te acum în fața satelitelui avînd posibilitatea să-l studiezi pe îndelete. În sala cealaltă îi vei vedea și frații mai mari. În general expoziția oferă o imagine bivalentă: eliberînd și valorificînd la maximum forțele creatoare ale omului, tehnica sovietică este la rîndul ei urcată de om la înălțimi amîtoare de la care împreună par a putea zbura chiar dincolo de hotarele fan-teziei.

Tot aici, în prima sală, o succesiune de panouri într-o

Intrarea la Expoziție va înălța obeliscul închinat primelor zboruri cosmice

finută grafică elegantă, prezintă principalele cifre ale planului septenal, expuse de N. S. Hrușciov în raportul la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. Fundalul este dominat de un panou uriaș pe care este expus chipul lui Lenin. Iar alături poți admira darul oferit de știința și tehnica sovietică Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. — prima planetă artificială, planeta roșie.

În fața panoului o hartă de proporții vaste înfățișează cele mai însemnate construcții ale septenatului.

Sala a doua este divizată în două părți. Iată, în primul compartiment, și dublurile celorlalți doi sputnici, la dimensiuni originale. Tot aici, într-un plasament logic, o suită de panouri prezintă realizările științei sovietice în explorarea spațiului cosmic — date tehnice cu privire la construcția sateliților, a rachetelor geofizice, ionosferice etc.

Tot aici, pe un panou uriaș acoperit de nori, se proiectează câteva tipuri de avioane, dintr-acelea care fac falma avia-

fiei sovietice: „Tu-104”, „Moscova”, „Ukraina”.

Pentru a prezenta zborul planetelor artificiale realizatorii expoziției au găsit o formulă ingenioasă: de pe un glob pămîntesc, în jurul cărui este trasată orbita celui de al treilea satelit, fișnește racheta care ajungînd în tavan se inscrie acolo „pe orbită” în jurul Soarelui. Pe această boltă sînt marcate cu becuri luminoase orbitele celorlalte planete apropiate de soare.

Celălalt compartiment al sălii este consacrat luptei îndelungate și dirze a omului pentru cunoașterea și cercetarea tainelor Universului. O reproducere după o veche stampă ne înfățișează concepția anticilor despre structura Universului — geocentrismul — împotriva căreia s-au ridicat figuri luminoase: Copernic, Kepler, Galileo Galilei, Giordano Bruno, Newton, Lomonosov.

Galeria de ilustrații oameni de știință este încununată de un portret al lui Konstantin Ciolkovski, creatorul teoriei motoarelor cu reacție, cel care o viață întreagă a visat la ziua cînd omul se va putea desprinde de „leagănul pămîntului”.

În continuare este prezentat evenimentul lansării de către U.R.S.S. a planetei artificiale și răsunetul internațional al acestei realizări a geniului uman, expresie a posibilităților nelimitate care se deschid în fața unui popor liber.

În sfîrșit, iată, într-o serie de imagini sugestive, obiectivul următor al cercetărilor cosmice: Luna, vecinul nostru cel mai apropiat.

Expoziția oglindește mersul impetuos spre comunism al U.R.S.S.

I. Cristea

Tablouri și oameni dintr-o expoziție

(urmare din pag. 5-a)

de o îndelungată educare a ochiului și de o serie întreagă de cunoștințe mai mult sau mai puțin de specialitate. La oamenii sovietici s-a format acea dragoste vie și acel respect plin de admirație față de creatorii de artă care explică succesele obținute în domeniul largii popularizări a artei și făgăduiesc succese și mai însemnate în viitor.

Am stat de vorbă la expoziție într-una din zile cu un cetățean sovietic care făcuse parte din trupele sovietice ce au staționat pînă anul trecut în țara noastră. Vizitase, nu numai în București, ci și în multe alte orașe românești, toate muzeele și colecțiile de artă și avea cunoștințe remarcabil de precise despre clasicii artei noastre. Am avut de la Moscova la Kiev ca tovarăș de compartiment un militar sovietic. Nu vizitase încă Expoziția deschisă la Moscova, dar și în legătură cu arta sovietică și în problemele dezvoltării artei în țările socialiste mi-a pus întrebări care dovedeau nu numai că era înformat, dar și că meditatase asupra unor astfel de

probleme. Iar supraveghetoarea sectorului nostru, îndrăgostită de-abinelea de tabloul pictorului Camil Ressu „Semnarea apelui pentru pace într-o gospodărie agricolă colectivă” vorbea nu numai cu căldură și entuziasm, dar și într-un limbaj nuanțat, despre o lucrare ori alta sau chiar despre tendințe generale în arta noastră și a țărilor prietene.

Sînt poate șapte razele, crîmpeie dintr-o realitate care este, desigur, mai complexă. Ele conturează însă o imagine luminoasă despre însemnătatea și rolul artei în societatea socialistă de astăzi. Și, cu atât mai mult, în societatea comunistă de mîine. Sălile de expoziții pline de o multime activă și pasională, standurile cărșilor de artă în jurul cărora se îmbulzesc în permanență cumpărători, discuțiile animate duse în fața lucrărilor și în legătură cu problemele fundamentale ale artei sînt omintiri vii, puternice, însuflețitoare. Ele arată cît de minunate sînt perspectivele muncii de popularizare a artei, pe care se cuvine să o desfășurăm și în țara noastră cu neabătută convingere și cu o intensitate mereu sporită.

Aniversarea nașterii lui D. I. Mendeleev

Între 7 și 13 februarie 1959 vor avea loc, în Capitală, în centrele regionale și în majoritatea centrelor raionale manifestări consacrate celei de-a 125-a aniversări de la nașterea marelui savant rus D. I. Mendeleev.

La aceste manifestări organizate de A.R.L.U.S. în colaborare cu instituțiile

științifice și de cultură, vor lua cuvîntul personalități de seamă ale vieții noastre științifice — academicieni, profesori universitari, cercetători și tehnicieni în domeniul chimiei — care vor evoca viața și opera marelui chimist rus, precum și realizările de seamă ale chimiei sovietice.

A .R. L. U. S.

REGIUNEA PLOEȘTI

Masele de oameni ai muncii din țara noastră manifestă un interes mereu sporit față de mărețele înfăptuiri ale oamenilor sovietici, constructori ai comunismului. Răspunzînd acestei cerințe tot mai vii, consiliul regional A.R.L.U.S.-Ploești a desfășurat în ultima vreme, o bogată activitate în întreprinderile industriale din regiune. În cadrul cluburilor muncitorești au fost organizate manifestări legate de dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. și de avîntul științei și tehnicii sovietice în viitorii șapte ani.

Astfel, numai în orașul Ploești au fost organizate 50 de expuneri pe tema: „Comunismul, țel concret și apropiat” — expuneri care au fost audiate de peste 10.000 de persoane. Conferințe pe teme similare au fost ținute și în diferite întreprinderi din regiune ca, de pildă, la „Steaua Electrică” din Fieni, „I. C. Frimu” din Sinaia, fabrica de confecții „I Mai” din R. Sărat și altele.

Epocalele realizări ale științei și tehnicii sovietice — lansarea primilor sateliți artificiali ai Pămîntului și a primei rachete cosmice — au constituit subiectul unor conferințe pentru care Consiliul regional A.R.L.U.S.-Ploești a antrenat o serie de oameni de știință și tehnicieni alți din Capitală cît și din regiune. Astfel, prof. univ. A. Pirvu a vorbit în sala clubului C.F.R.-Ploești, la întreprinderea „Ceramica” a vorbit ing. Const. Georgescu, la „Progresul” prof. Ștefan Surugiu, la întreprinderea „Macazul” ing. Toma Ruscă, la Rafinăria nr. 5 și la Uzina „I Mai” din Ploești a vorbit prof. Gh. Nicolescu. Conferințe cu același conținut au fost ținute și în centrele de raioane ca, de exemplu, la uzina „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tirgoviște, la diferite întreprinderi din R. Sărat, Sinaia și altele.

Un egal succes au întâmpinat expunerile făcute pe teme ale actualității tehnice, abordîndu-se unele probleme speciale. Astfel, cu privire la realizările științei sovietice în domeniul automatizării au fost prezentate expuneri într-o seamă de întreprinderi ca „Feroemail” și „Constantin Ivănuș” din Ploești, „A.C.C.”, Cimpina și „Sticlăria” din Valenii de Munte. Muncitorii din industria petroliferă au cerut să li se facă expuneri referitoare la experiența petroliștilor sovietici. Consiliul regional A.R.L.U.S.-Ploești a salisfăcut aceste cerințe organizînd conferințe la diverse schele ca, de pildă, la aceea din Urlați, la Rafinăria nr. 1 și la Rafinăria nr. 6 din Ploești.

De bună seamă s-ar putea continua această înșiruire de acțiuni care oglindesc felul cum consiliul regional A.R.L.U.S.-Ploești se străduiește să răspîndească în masele largi ale oamenilor muncii din întreprinderi cunoștințe despre realitatea sovietică, cu bogatul ei conținut.

Considerăm însă că este tot atît de util să se menționeze că activitatea din întreprinderi, cu toate laturile ei pozitive de pînă acum, nu este, totuși, destul de perseverentă. Astfel, credem că în atenția consiliului regional A.R.L.U.S.-Ploești trebuie să stea — ținînd seama de specificul regiunii — popularizarea mai temeinică a tehnicii sovietice. Această acțiune trebuie desfășurată sistematic și în profunzime. Este destul să amintim că Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. pune sarcini de importanță deosebită în direcția cunoașterii, însușirii și aplicării creatoare a cuceririlor tehnicii moderne, a folosirii cît mai neînlîziate a noilor mijloace tehnologice. În același timp, nu trebuie uitat faptul că din hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 se desprind, pentru oamenii muncii din țara noastră, sarcini importante în legătură cu dezvoltarea industriei noastre pe baza tehnicii celei mai înaintate. Răspîndînd în cercuri cît mai largi experiența înaintată a tehnicii sovietice, consiliul regional A.R.L.U.S.-Ploești își va aduce contribuția la sprijinirea eforturilor oamenilor muncii din regiune în vederea îndeplinirii marilor sarcini care le stau în față. Consiliul regional A.R.L.U.S.-Ploești trebuie să folosească forme noi, mai variate, în munca de popularizare a tehnicii sovietice în toate domeniile unde ea își găsește aplicarea. Ar trebui folosite în această privință proiecții de filme documentare, organizarea de jurnale vorbite, convorbiri la locul de muncă, o mai vie agitație vizuală legată de actualitatea imediată.

I. Barbu

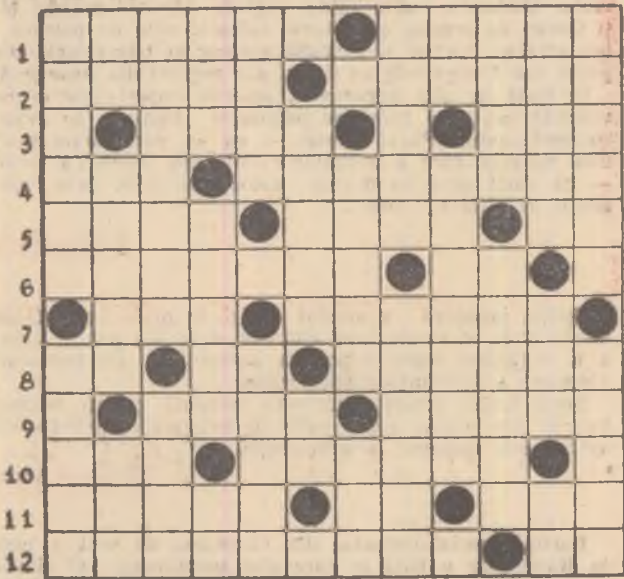

„Zil — 111”

Uzinele „Libăciov” din Moscova au realizat un nou tip de limuzină — „Zil-111”, de 7 locuri, cu un motor de 220 cai putere și o viteză de 170 km. pe oră.

Cum vrei s-o iei...

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

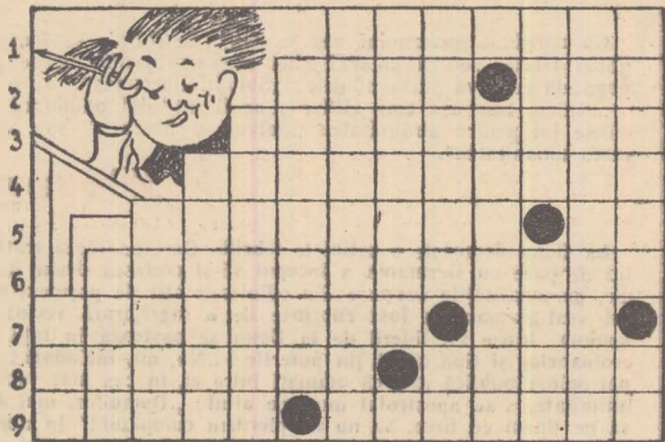
ORIZONTAL: 1) Impopoanata care... sărută armura — Același lucru, suprapus primei, când vin două necazuri unul după altul, 2) Iși duce insulta! — Odă... pentru automobile 3) Orașel care... se sparge — Te bucură... în orice ipoteză 4) Din noă — Mașini care... au pălăgele roșii! 5) Cerc — Peștii... liniștiți — Măsură 6) S-a dus... incovoiat! — În loc de poftim 7) Lac — Neamț cu „t”... aproape de Adjud 8) În con! — Epocă — Unchiul... din istorie 9) Minunat — Izbucnit 10) Șade — Jumătate dintr-un amestec din care nu se mai înțelege nimic 11) Preludiul dragostei din... ogradă — În portul nostru — Tot la Iași! 12) Leana cuprinsă de foc într-un... dans — S.

cu bile — Stă cu ea la ureche și.. deschide gura plătisit 2) În nuc! — Caracteristic munților înalți — Competiție ciclistă 3) De patru ori nota diapazonului într-o... formație armată — Pictură pe față 4) Lucrezi pământul — Sărutare... comestibilă — T. 5) Ce a rămas după ce s-a ales untul... — „Și cel rămas la poarta nouă 6) Tocană — Ține! 7) Om nemaipomenit... în mitologie — Nume feminin 8) Un roman... ca un pește! — Soldat mercenar din gardă (od.) 9) Negăsit de Diogene — Conduc căruțele... la masă! 10) Le dăruia... mama lui Castor și Pollux — În această lună toate... au Savoare! 11) Indică... o țarină — Zuluf care... însoțește o săritură — Birlic... campion! 12) Pretinde o notă în... petiție! — Secretul palindromic al femeii.

VERTICAL: 1) Fluviu care cade într-o... piesă dintr-un joc

C A P I

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

ORIZONTAL: 1) Cap priceput 2) Cel din cap — N-are pereche! 3) Nu-l taie capul 4) E căpușă, ai unde pune capul 5) În capul vechilor ostiri — Acut! 6) Proprietatea lichidelor de a sui în tuburi subțiri cât un fir din cap 7) La capăt... fire! — Prefix 8) În fața lor poți să-ți pierzi capul — Bat fierul 9) N poți da peste cap — Amestec lichid.

VERTICAL: 1) La temă! 2) Tobă de carte 3) Pălărie, dar nu pentru cap, pentru... oale 4) Visul avarului 5) De căpetenie 6) Cap... care stârnește risul 7) Dare pe cap 8) Apă... ca piatra (2 cuv.) 9) Serpi exotici — A jost 10) De la cap 11) Aleasă cu cap! — Capul nașii 12) Cu capul sus... în apă (pl.) 13) Cum s-ar zice... baltă! — Cămașă.

PREMIERĂ

la cinematografele
REPUBLICA, I. C. FRIMU și 1 MAI

CAI GREȘITE

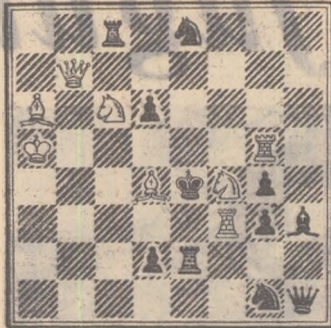

O producție a studioului „M. GORKI” din Moscova cu
V. PODVIG, A. GRAVE, V. TELEGHINA, M. ULIANOV, L. MEDVEDEV, L. KARAUȘ.
Scenariul: V. SPIRINA Regia: M. FEODOROVA, Muzica: L. AFANASIEV, Imaginea: A. POLKANOV.

ȘAH • ȘAH • ȘAH

PROBLEMA Nr. 36

B. Kovalenko (Kiev)
Premiul III la concursul revistei „Șahmatî v SSSR”.

Mat în 2 mutări
(Alb: Ra5, Db7, Tf3, Tg5, Na6, Nd4, Cc6, Cf4. Negru: Re4, Dh1, Te8, Te2, Nh3, Ce8, Cg1, Pp. d6, d2, g3, g4).

SOLUȚIA PROBLEMEI Nr. 35

Această problemă a lui M. Gaifarov (Alb: Ra3, Dg5, Tc3, Th3, Nd5, Nf4, Cb6, Cg3, Pp. b3, g5. Negru: Rd4, Tc1, Te6, Nb1, Ca4. Mat în 2 mutări) prezintă dublul complex al temei „Ural” sub formă de zugzwang. Prin cheia 1. Nd5—e4! nebulul alb este adus pe cîmpul unde se întîlnesc liniile de acțiune ale turnului e6 și nebulului b1. Dacă negrul mută cu Te6 indiferent unde (afară de e4) atunci urmează 2. De5 mat. La 1... T:e4 se blochează cîmpul e4 și merge 2. Cf5 mat. Al doilea complex de variante survine în legătură cu cîmpul c2. La deplasarea Tc1 (în afară de c2) urmează 2. Tc4 mat. La 1... Tc2 2. Td3 mat, iar la 1... Nc2 2. Tc4 mat. Alte variante sînt: 1... R: c3 2. Ce2 mat. 1... T: c3 2. Dd5 mat; 1... C: c3 2. Ne3 mat. Deci, o problemă cu conținut bogat.

O PARTIDA DIN CAMPIONATUL U.R.S.S.

Apărarea Alehin.
Alb: V. Vasiukov
Negru: B. Spasski
1. e4 Cf6 2. e5 Cd5 3. e4 Cb6 4. c5 (Continuarea obișnuită este 4. d4 d6 5. f4) 4... Cd5 5. Nc4 e6 6. Ce3 d6 (O încercare de a întări jocul negrului față de varianta 6... C: c3 7. d: c3 d6) 7. C: d5 e: d5 8. N: d5 c6 (La 8... d: e5 putea urma 9. Db3!) 9. N: f7+!? (Un sacrificiu îndrăzneț după care albul obține trei pioni pentru nebul și perspective de atac pe flancul regelui) 9... R: f7 10. c: d6 De8 (Amenințînd ambii pioni) 11. Df3+ Rg8 12. De3 Ne6 13. Ce2 Cd7 14. 0—0!? (Permite o frumoasă contra-combinație din partea negrului. Era de considerat 14. d4 apărînd suplimentar pionul e5) 14... C: e5! 15. D: e5 Nc4! 16. D: e8 T: e8 17. d3! N: d3 18. Td1 N: e2 Nu 18... T: e2 19. Ng5! și albul cîștigă) 19. d7 Td8 20. Ng5 (Din nou se pare că albul cîștigă, dar negrul se apără la limită) 20... N: d1 21. T: d1 Ne7! 22. N: e7 Rf7 23. N: d8 T: d8 24. f4 Re7 25. Rf2 T: d7 26. T: d7+ R: d7 și partida s-a dat remiză după cîteva mutări. Finalul de pionî este egal.

Filatelia

După marca închinată rachetei cosmice și primei planete artificiale a sistemului nostru solar, emisă de poșta sovietică, vor apare, firește, și alte emisiuni închinată sărbătoririi acestui deosebit eveniment științific.

Astfel, poșta R.P.R. anunță că va emite în curînd o marcă dedicată planetei artificiale.

★

Spărgătorul de gheață atomic „V. I. Lenin” formează subiectul unei frumoase mărci poștale, imprimată în mai multe culori, recent emisă de poșta sovietică. Ea prezintă pe un fond albastru închis spărgătorul de gheață atomic, iar în colțul din stînga simbolul disocierii atomului.

Începînd cu anul acesta, mărcile Republicii Arabe Unite nu vor mai purta și inscripția provinciilor pentru care sînt emise: Siria ori Egipt. Ele vor apare numai cu denumirea țării, iar diferențierea impusă de sistemele valutare diferite va consta numai în indicarea monedei respective.

★

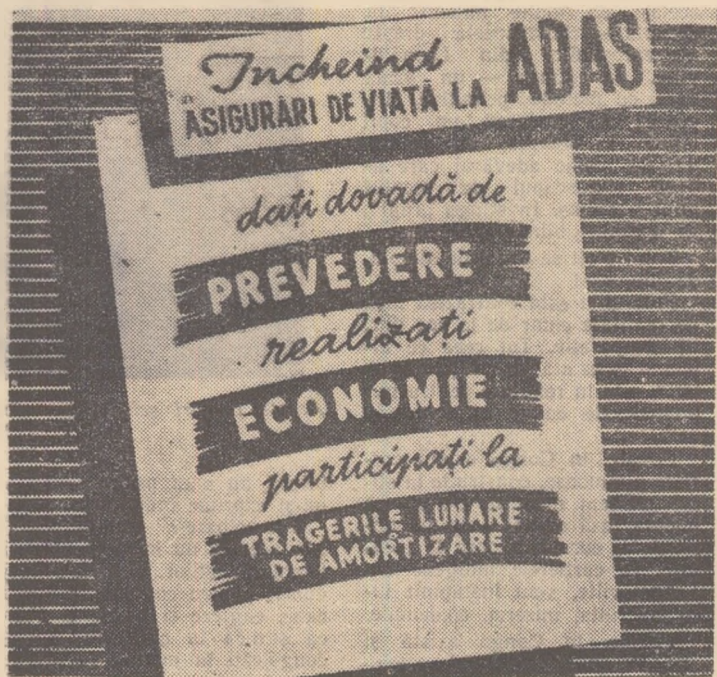
Din păcate, mărcile nu sînt lipite întotdeauna prin umezire cu buretele. Pentru cei care au obiceiul de a umezi... „altfel” mărcile, îndeletnicirea aceasta nu e tocmai plăcută. Iată de ce, unele administrații poștale au început să folosească gume aromatizate, de preferință cu gust de mentă.

IN CURIND
PE ECRAANELE CAPITALEI
FILMUL SOVIETIC

PRIMA ZI

G. IUCENKOV, L. LIUBASEVSKI, N. VAKUROV, E. BREDUN, D. PETRENKO, A. PAVLICEVA.

LOTERIA
CU PLATA
CISTIGURILOR PE LOC!
Cu 3 lei puteti castiga
2000 lei!

LEI 3
PREȚUL UNUI LOZ

LOZ IN PLIC
Plata cistigurilor pe loc.
Lui unui loz: 3 lei
Serie 228

PLIC

Congo își scutură jugul

Nesfârșita întindere a savanei, meandrele domoale ale râurilor care-și poartă apele prin hățșurile de nestrăbătut ale junglei tropicale, orașele africane cu albi, satele pașnice cu negri — acesta-i Congo-ul, „colonia model” a Belgiei. Așa prezenta presa burgheză ținutul acestuia, „simbol” al noii atitudini, „moerne”, față de problema colonială. Câte felicitări n-au primit din partea presei autoritățile coloniale belgiene de-a lungul celor cincizeci de ani de când poartă „de bună voie” pe umeri greaua povară a „misiunii lor civilizatoare”, a răspîndirii culturii europene în Congo!

Și deodată... idilica liniște a patriarhalei colonii a fost tulburată de șuieratul gloanțelor, de bubuitul tunurilor, de vaietele răniților...

Ce s-a întimplat?

Timp de zeci de ani miliardele de franci, udați de singele și sudoarea congolezilor s-au scurs în safeurile monopolurilor belgiene și americane. Potrivit relatărilor săptămînalului francez „Les perspectives économiques”, profiturile anuale ale acestor monopoluri s-au cifrat la 80 milioane de lire sterline.

Ce au primit în schimb, în aceste decenii, congolezii, slăpini din vremuri de demult ai tuturor bogățiilor țării — aramă, cobalt, aur, diamante, uraniu?

Am în față un album intitulat „Ieri și azi în Congo”. Răsfoiesc pagină după pagină și procedeul, destul de simplu, folosit de propagandiștii îmi pare tot mai limpede: în stînga „ieri”, în dreapta „azi”. În stînga — colțioarele jalnice ale „băstinașilor”, modul lor de trai rămas același de multe milenii; în dreapta — bulevardele drepte ale europenilor din Leopoldville. În stînga — un vrac care, cu metode primitive, încearcă să lecuiască un copil bolnav, în dreapta, un medic, da, un medic adevărat care apasă stetoscopul de pieptul unui băstinaș. În stînga „răul”, în dreapta „binele”.

Totu! e cît se poate de simplu, de limpede!

Foto-idila este contrazisă însă de realitate chiar de la cea dintîi comparație. Tot ceea ce albumul prezintă drept „ziua de ieri”, este în realitate pentru milioanele de congolezi „ziua de azi”.

Firește, în Congo există cartiere luminoase, construite în stilul cel mai modern. De ele se bucură însă numai o infimă minoritate, europenii care le locuiesc. În cartierele indigene din Leopoldville, s-au instăpinit încă suferința, mizeria, epidemiile.

Firește, în Congo există și cîteva medici negri. Ce valoare are însă „atu”-ul acesta de care se folosesc autorii albumului, în fața insupărmintătoare realități. Iată numai cîteva cifre zdrobitoare. În timpul guvernării belgiene, populația Congo-ului a scăzut de la douăzeci de milioane la treisprezece. Cum să-și recruțeze congolezii cadrele necesare de medici, învățători etc. cînd chiar ziarul conservator englez „Daily Telegraph” reproșează autorităților belgiene că în toată colonia există numai 250 de studenți, adică unul la 52.000 de oameni?!

La Expoziția universală de la Bruxelles colonialiștii belgieni au încercat așa: truce și cu albumul amintit mai înainte. În vitrinele pavilionului intitulat „Congo belgian”, au fost rînduite „exponate umane” din Congo, special dichisite pentru ocazie. Potrivit intențiilor organizatorilor expoziției, „obiectele”, acestea trebuiau să stîrnească printre vizitatori nu numai entuziasm dar și uimire. Dar, vai, efectul s-a dovedit a fi cu totul contrariu. În fața acestei bățocirii a demnității umane, vizi-

Aceste trupuri scheletice sînt un act de acuzare viu împotriva colonialismului

tatorii nu s-au putut așina sau nu-și exprime indignarea.

Emancipare? Independență? Nu, acestea nu intră în planurile colonialiștilor. Și ar fi primejdioase pentru companiile americane, engleze și belgiene. Munca silnică la care sînt supuși congolezii în minele de uraniu, aramă și diamante și salariul de mizerie cu care sînt retribuți (de 10—20 de ori mai mic decît cel al minerilor europeni) aduc fabuloase profituri proprietarilor lor. Iată și motivul pentru care ziarul catolic „Libre Belgique” declară sus și tare că nici nu poate fi vorba de independență în Congo. Ar putea fi vorba — adaugă ziarul — doar de o „continuare firească a ceea ce s-a făcut pînă acum”.

„Continuare firească” înseamnă desigur și atacul împotriva demonstrației pașnice din 4 ianuarie, la Leopoldville. Treizeci și doi de morți și optzeci de răniți! Cifrele acestea trebuiau să înfricoșeze populația, dar la presiune băstinașii au răspuns prin baricade ridicate în plin Leopoldville. Apoi s-a ridicat la luptă și populația din orașele și satele vecine.

În sprijinul poliției au fost atunci aduse trupe de la baza militară din Camerun, iar din Europa, cu avioane, au fost aduși urgent parașutiști. Au început perchezițiile și arestările în masă, sute de congolezi au

fost aruncați în închisori. Așa cum arată revista engleză „Spectator”, în timpul „ciocnirilor” dintre populația băstinașă și poliție au fost uciși aproape 1.500 de africani.

...La Leopoldville și în alte orașe din Congo continuă să domnească neliniștea. Patrutele circula zi și noapte, pe sub ferestre, păzind somnul colonialiștilor. Poliția „curăță” cartierele africane. Represaliile, arestările, împușcăturile, continuă.

Colonialiștii caută febril noi mijloace care să le înlesnească continuarea vechii politici. Ba, a fost ticluit chiar și un program pentru o așa zisă „reformă”. Nici un fel de jumătăți de măsuri, nici un fel de promisiuni mincinoase, nu vor putea înăopri din calea lui poporul congolez, hotărît să scuture jugul colonialismului.

B. Savostianov

Vineri

O telegramă a agenției americane „Associated Press” arată că, potrivit datelor publicate de Biroul din Damasc al imamelui Omanului, autoritățile engleze din sultanatele Mascat și Oman au arestat și torturat sălbatec sute de patrioți. Despre arestări, torturi și execuții vorbesc și telegramele din Algeria, din Congo belgian și din alte regiuni din Asia și Africa. În lipsă de alte argumente, puterile imperialiste recurg la violență pentru a convinge popoarele asupra de avantajele colonialismului. Păcat numai — ca să parafrazăm cuvintele unui umanist care a înfruntat cu dirzenie închiziția medievală — că vinul acru nu devine deloc mai dulce prin faptul că silești pe altul să-l bea...

Simbătă

Poliția japoneză a arestat astăzi în prefectura Osaka 15 conducători ai sindicatului cadrelor didactice pentru „vina” de a fi organizat lupta împotriva sistemului antidemocratic de apreciere a activității învățătorilor.

Semnificația acestei știri este evidentă pentru oricine: în țara în care poliția aplică astfel de lecții cadrelor didactice, guvernul este corigent la democrație.

Duminică

Partidul social-democrat din Germania de vest a prezentat în Bundestag o listă în care sînt menționate 147 ridicări de prețuri efectuate din septembrie 1957, data alegerii Bundestagului, pînă în iulie 1958. Lista cuprinde majorările de prețuri aplicate la cărbune și oțel, la piine, zahăr, lapte, carne, la gaz, apă, curent electric, la tarifele poștale și de transport și multe altele.

După cum se vede, o notă de plată originală în felul ei, din care rezultă că poporul german plătește prea scump luxul de a se lăsa guvernat de partidul d-lui Adenauer.

Luni

Ne aducem probabil cu toții aminte de anecdota în care mezinul de șase ani, îl amenința pe fratele mai mare, de doi-sprezece ani:

— Lasă, lasă, peste șase ani am să fiu și eu ca tine și-am să-ți arăt eu...

Cam aceeași logică au și raționamentele specialiștilor americani de toate soiurile și mărimea, care încearcă să demonstreze că S.U.A. n-ar trebui să discute cu Uniunea Sovietică problemele litigioase înainte de a o ajunge din urmă în tehnica rachetelor.

Lucru pe care l-a observat și revista americană „Progressive”: „Acum, ne străduim să-i întrecem pe ruși în tehnica rachetelor” — a arătat recent revista. — „Gîndva, poate peste un an sau doi, vom atinge stadiul în care se află azi Uniunea Sovietică. Dar își poate închipui cineva că rușii vor sta între timp cu brațele încrucișate și ne vor aștepta?”

Este o întrebare care-i în același timp și un răspuns.

Marți

Cu sprijinul guvernului vestgerman, în R.F.G. se fac pregătiri febrile pentru crearea unei organizații oficiale de propagandă care va purta numele: „Salvați libertatea”.

...Adică, cam așa cum Hitler și-ar fi intitulat odinioară oficinele lui pentru străinătate: „Salvați democrația” sau „Trăiască unanitatea”.

Miercuri

La Bonn domnește o neliniște febrilă. De cînd ideea tratatului de pace cu Germania a început să-și croiască drum în lume, personalitățile sus-puse din odinioară atît de pașnicul orașel vest-german au fost cuprinse de o îngrijorare vecină cu spaimă. Într-o zi, liderii de la Bonn se postează în fața microfonelor și țipă cît îi tin puterile: „Nu, nu, niciodată!” A. poi opinia publică află că adunați între ei, în cea mai strictă intimitate, s-au apostrofat unul pe altul: „Domnilor, mai ales să ne ținem cu firea, să nu ne pierdem cumpătul!” În același timp, d. Adenauer își muștruluiește compania, amenințînd-o cu toate focurile iadului: „Nimeni nu scoate o vorbă — nu există contrapropunerii!”

Între timp aruncă, îngrijorați, ochiade în lume, ca să vadă ce spun neprețuiții aliați.

Cum, Dulles s-a întîlnit cu Mikoian? Imediat să plece Eckhardt la Washington. Cum, Dulles spune că alegerile nu sînt singura cale de rezolvare a problemei germane? Imediat să mai plece cineva în S.U.A. Cum, Londra vorbește de negocieri preliminare cu amîndouă statele germane? Pentru numele lui Dumnezeu! Presa să nu sufle o vorbă și toată zarva în jurul cheltuielilor de ocupație să amuțescă pe dată. Să plătim, să fim bucuroși că ni se iau banii!

Și cu chipuri palide, văzînd parcă moartea cu ochii, proclamă luîndu-și poze inspirate: „Apusul e unit. Bonnul e puternic și Washingtonul e mărlinșos. Ocupanții rămîn. Nu se va trata cu R.D.G.”

Nu există primejdia unui tratat de pace”.

Joi

Interpelat în Camera Comunelor asupra situației din Cipru unde în ultimele zile trupele britanice execută mari manevre militare — ministrul coloniilor, Lennox Boyd a afirmat că ar fi vorba de un simplu „exercițiu de antrenament”.

Realitatea din Cipru, cu lagăre de concentrare, cu ciocniri, cu morți și răniți, este prea tragică pentru ca un gentleman britanic, fie el chiar și ministru al coloniilor, să aibe dreptul să glumească.

Cronicar

SĂPTĂMÎNA